‘Ik wit hoe’t it klinke moat’

‘Balloon over Paris’ heet de debuut-cd van Elske DeWall, vernoemd naar het openingsnummer. Dat is geschreven in Zweden, andere nummers werden gepend in Engeland of thuis in Camminghaburen en de plaat werd opgenomen in New Jersey. „In moaie kombinaasje, foar in famke út Feanwâlden.” De cd wordt vrijdag 26 februari gepresenteerd met een optreden in Poppodium Romein te Leeuwarden.

Door Jacob Haagsma

Elske DeWall: „It giet dochs om it spyljen.” Foto LC/Niels Westra

Elske DeWall (24) voelde zich enigszins voor de leeuwen gegooid, daar in New Jersey waar ze haar debuutalbum opnam. Op zondag werd ze ingevlogen, op maandag stond ze in de studio. En na de eerste poging, terwijl ze net een paar uur binnen was, stonden ze om haar heen. Producer, muzikanten, een Yank of zeven en allemaal door de wol geverfd. „What do you think?”

„Ik sei, ik bin der net alhiel lokkich mei. Ik wit it net mear krekt, der wie wat mei de drums yn kombinaasje mei de bas.” Want ja, hee, het ging natuurlijk wel om haar plaat. „It hat wol de toan set. Producer Randy Crafton frege my dêrnei hieltyd hoe’t ik it ha woe. Dêr ha’k wol wat oer te sizzen. Ik bin wier net de bêste gitariste fan de wrâld, mar ik bin wol muzikante. Ik wit wol hoe’t soks klinke moat.”

Dat opnemen gebeurde in in de studio waar Crafton altijd werkt. Het moest per se een warme productie worden, met een echte band. „Hy nimt analooch op, dat dan bist al in aardich ein ûnderweis.” Crafton wilde werken met muzikanten uit zijn eigen adresboekje. Alleen zus Femke (bekend van Omrop Fryslân) vloog mee naar Amerika, voor de koortjes. Jammer dus voor de leden van Elskes eigen band, onder wie drummende echtgenoot Sietse Huisman.

„Dat wie wol soer, ja. Sietse hat der fan it begjin ôf oan by west, ik bin pas serieus begûn mei skriuwen nei’t ik him kennen learde. En hy wie altiten al tige entûsjast, ek as ik der sels net sa yn leaude. It is ek net sa dat dy Amearikanen per se better wiene. Mar Randy wist dat hy it yn twa wike dwaan moast, en dan docht hy it leaver mei muzikanten dêr’t er mei lêze en skriuwe kin.”

Sinds producer Michiel Hoogenboezem haar prille demo’s liet horen aan Universal, valt ze onder de vleugels van deze grote platenmaatschappij. Die stuurde haar eerst maar eens naar Engeland en Zweden, om samen schrijven met ervaren broodcomponisten. „Ik bin der echt fan groeid, als songskriuwster. Myn earste demo’s wolst wier net hearre. Ik ha der in protte fan leard. Oer hoe’t ik sels skriuw, en hoe’t ik reagearje op oare minsken. Mei de ien hast in klik, mei de oare net. Dan komt der net folle út. Kinst ‘Torn’ noch, dy grutte hit fan Natalia Imbruglia? No, mei de skriuwer dêrfan slagge it dus net.”

Maar met anderen lukte het wel. Het waren dan ook geen kleine jongens, met wie Elske aan het schrijven werd gezet. Ze leverden hits voor mensen als Pink, Bryan Adams, Natasha Bedingfield. Maar ‘Balloon over Paris’ drijft niet helemaal op zulke ‘co-writes’: bijna de helft van de liedjes is helemaal van haarzelf. Zo kwamen er een kleine vijftig liedjes, waarvan er uiteindelijk dertien op de cd terecht kwamen. Elske maakte de keus, in samenspraak met de platenmaatschappij. „Wy wiene it mar oer ien ferske net iens. Mar ik krige wol myn sin.”

Zo werkt het prettig, vindt Elske. Ze wordt niet door een multinational in een keurslijf geduwd. Natuurlijk, Universal steekt er geld in en er zal wel een bepaald ‘target’ zijn, qua verkoopcijfers. „Mar hoefolle dat is, dat wit ik net. Wol ik ek net witte.”

En nu is ‘Balloon over Paris’ er en kan het circus beginnen. De cd-presentatie in Romein, een ‘showcase’ in Paradiso (in de kleine zaal, maar toch, Paradiso), een ‘instore’ in de Mediamarkt („Moat ik ek noch hantekeningen sette. En help, aanst stiet der net ien!”), optreden bij Giel Beelen op de radio en in De Wereld Draait Door, en vooral: spelen, veel spelen.

„Dêr giet it dochs om: om it spyljen. Yn de clubs en fan’t simmer op de festivals, dat soe super wêze. Dêr komt myn band ek wer oan te pas. Dan kinne wy fan de plaatferzjes miskien noch wol bettere nûmers meitsje. Mar ja, it begjint krekt, hin. Hjir yn de provinsje bin ik wol reëdlik bekend, mar yn Amersfoort sille se ek wol tinke: who the fuck is Elske?”